اخبار

تقدیر از عوامل نمایش «شیر در زنجیر»

نمایش «شیر در زنجیر» داستان رشادت سردار احمد متوسلیان در لبنان و نقش وی در مقاومت اسلامی بود که با تقدیر از عوامل این نمایش به کار خود پایان داد. این نمایش با نویسندگی و کارگردانی محسن معینی و تهیه‌کنندگی نگین میرحسنی‌واحد از ۱۹دی تا ۲ بهمن اجرای خود را در تالار اندیشه حوزه هنری برگزار کرد. در مراسم پایانی این نمایش، سردار محسن کاظمینی فرمانده سپاه حضرت محمد رسول‌الله(ص)، برادر سردار احمد متوسلیان، اسماعیل کوثری نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و از فرماندهان دفاع‌مقدس، سیدمحمد حسینی وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین خانواده شهدای دفاع‌مقدس حضور داشتند و در پایان از عوامل این نمایش تقدیر و تشکر شد و هدایایی به رسم یادبود توسط سردار کاظمینی و برادر سردار احمد متوسلیان اهدا شد.

■■■

نمایش جنایات آل‌سعود در سی‌وچهارمین جشنواره تئاتر فجر

نویسنده و کارگردان نمایش «کسی فشنگ‌ها را نمی‌شمارد۲» گفت: این نمایش درباره جنایت‌های آل‌سعود در منطقه آماده‌سازی شده که به صورت محیطی در سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اجرا می‌شود. امیرحسین شفیعی، نویسنده و کارگردان نمایش «کسی فشنگ‌ها را نمی‌شمارد۲» گفت: این نمایش در راستای دیگر آثار کارگاه تئاتر خیابانی ایران و نشأت گرفته از این روحیه است که همواره نتوانسته‌ایم به اتفاقات پیرامون خود بویژه در جهان اسلام بی‌تفاوت باشیم. وی تصریح کرد: این نمایش دومین اثر بنده با همین عنوان است و پیش از این نمایش سری اول «کسی فشنگ‌ها را نمی‌شمارد» را با محوریت سینمای هالیوود و تاثیر مخرب آن بر انسان‌ها در جشنواره تئاتر فجر و مقاومت اجرا کرده بودم. کارگردان نمایش «دریادلان» درباره محوریت نمایش جدید خود اظهار داشت: این نمایش در رابطه با جنایت‌های آل‌سعود در منطقه آماده‌سازی شده و به صورت محیطی اجرا می‌شود. این نمایش هم چون دیگر آثار ما با دیگر آثار خیابانی تفاوت‌هایی دارد و مانند یک نمایش صحنه ما هم طراحی نور، صحنه، لباس، موسیقی و... داریم، بخشی از «کسی فشنگ‌ها را نمی‌شمارد۲» هم در آب است.

■■■

دستگیری مدیران شبکه‌های ماهواره‌ای

پاسداران گمنام امام زمان(عج) با طراحی و اجرای یک عملیات اطلاعاتی پیچیده، مدیر ارشد ۲ شبکه ماهواره‌ای غیراخلاقی را در داخل ایران دستگیر کردند. بنا بر اعلام سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، با دستگیری یکی از عوامل اصلی مرتبط با سرویس‌های اطلاعاتی ۳ کشور اروپایی، ۲ شبکه ماهواره‌ای اصلی فعال در حوزه‌های غیراخلاقی و همچنین ده‌ها صفحه مرتبط با آنها در شبکه‌های اجتماعی تعطیل شد. دستگاه‌های امنیتی پس از ماه‌ها تمرکز و ایجاد اشراف اطلاعاتی روی عوامل اصلی شبکه تلویزیونی تریپل‌ای (AAA) در ۳ کشور اروپایی، با طراحی و اجرای یک عملیات اطلاعاتی پیچیده، مدیر ارشد آن را در داخل ایران دستگیر کردند. وی که اخیرا و با هدایت سرویس اطلاعات خارجی انگلستان درصدد فروش ۲ شبکه تلویزیونی در اختیار خود به بی‌بی‌سی فارسی بوده و همچنین ارتباطات کاری مهمی با شبکه جم‌تی‌وی داشته است، اقدامات گسترده‌ای را در حوزه مسائل غیراخلاقی و با هدف تخریب پایه‌های دینی و اخلاقی جوانان کشورمان طراحی و اجرا می‌کرده است.

■■■

ابوالحسن نجفی، ادیب و زبان‌شناس درگذشت

ابوالحسن نجفی، زبان‌شناس و عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی روز جمعه در سن ۸۶ سالگی درگذشت. وی که مدتی از بیماری رنج می‌برد و چند صباحی نیز خانه‌نشین شده بود سرانجام روز جمعه (دوم بهمن‌ماه) در بیمارستان مهر تهران از دنیا رفت. ابوالحسن نجفی (متولد ۱۳۰۶ در نجف- درگذشت ۲ بهمن ۱۳۹۴ در تهران)، زبان‌شناس و مترجم ایرانی، عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی بود و دبیری مجله ادبیات تطبیقی را برعهده داشت. عمده فعالیت‌های ادبی و علمی او در حوزه ترجمه متون ادبی، ویرایش، زبان‌شناسی و وزن شعر فارسی است. نجفی یکی از دقیق‌ترین دایره‌ها برای طبقه‌بندی وزن شعر فارسی را تدوین کرده که به «دایره نجفی» معروف است.

یادداشتی برای نمایش‌های جشنواره تئاتر فجر

تأخیر در اجراها؛ رمزواره جشنواره سی‌وچهارم

مرتضی اسماعیل‌دوست: سی و چهارمین دوره جشنواره تئاتر فجر در حالی عصر پنجشنبه گذشته همزمان با ۵۰ سالگی تالار سنگلج طی مراسمی آغاز به کار کرد که در ۲ روز ابتدایی اجرای نمایش‌های صحنه‌ای، آنچه به عنوان رمزواره جشنواره می‌توان عنوان کرد، تاخیر در زمان برگزاری اجراها بود. به نحوی که در اولین قرار برنامه‌ریزی شده برای تماشای نمایش «زبان اصلی» در نهایت بی‌برنامگی مجریان برپایی جشنواره با درهای بسته تالار سایه مواجه شدم. داستان از این قرار بود که در تقارن با روز شهادت حضرت معصومه(س) از سوی ستاد برگزاری اعلام شد که اجراهای روز نخست جشنواره تئاتر فجر بعد از اذان مغرب آغاز می‌شود و زمان اجرای نمایش «زبان اصلی» که در برنامه اعلام شده قبلی ساعت ۱۷ عنوان شده بود، طبق گفته‌های شفاهی دبیر جشنواره ساعت ۱۸ اعلام شد و در نهایت هیچکدام رسمیت نیافته و ساعت ۱۷:۳۰ این نمایش روی صحنه رفت. گویی آنچه در جدول زمان‌بندی نمایش‌های جشنواره تئاتر فجر و البته در مراسم مختلف هنری دیگر مورد لحاظ قرار نمی‌گیرد، تقویم سالانه شمسی است و شاید دوستان به بخش میلادی جشنواره توجه دارند! چرا که تاریخ شهادت حضرت فاطمه معصومه(س) رویدادی اتفاقی نیست که مورد بی‌توجهی برنامه‌ریزان قرار گرفته باشد! تاخیر در انجام کارها که گویی مساله‌ای بارز در تمام نشست‌ها، اجراها، رویدادها و همه بخش‌های مختلف زندگی ما به حساب می‌آید در ادامه برگزاری جشنواره سی و چهارم هم ادامه یافت و هر بار هم بهانه‌ای برای خود گرفت؛ رسم معمول در تبرئه بی‌برنامگی و نادیده گرفتن زمان ارزشمند افرادی که نظم در زندگی‌شان برجسته است. دلیل تاخیر نیم‌ساعته در اجرای «خاطرات و کابوس‌های یک جامه‌دار...» ازدحام جمعیت عنوان شد و برای همین مدت تاخیر در اجرای «اروندخون» عدم آمادگی گروه نمایش برای آماده‌سازی صحنه اعلام شد و پرسش از عوامل تئاتر شهر برای تاخیر نمایش «ترور» بی‌پاسخ ماند، شاید عبدالرحمن ابن ملجم مرادی هنوز آمادگی حضور در صحنه رخداد را نداشته و به همین دلیل مخاطبان را پشت درهای تالار برای اتخاذ تصمیم خود معطل نگاه داشت! مساله قابل بیان دیگر درباره استقبال مخاطبان از نمایش‌های خیابانی و محیطی است که در این چند روز از استقبال قابل توجه مردم برخوردار بوده است. این مساله از سویی می‌تواند نمایانگر ملموس بودن آثاری باشد که با استفاده از کمترین امکانات و به مدد خلاقیت‌های فردی و فی‌البداهه بودن اجرا و حتی با یاری گرفتن از تماشاگران می‌توانند مورد توجه قرار گیرند و از سویی تداعی‌گر این مطلب باشد که در صورت وجود شرایطی مناسب - از بهای مناسب بلیت گرفته تا نزدیکی هر چه بیشتر آثار به زاویه نگاه مردم - می‌توان شاهد استقبال قابل توجه مخاطبان از هنر نمایش بود.

■ نمایش «خاطرات و کابوس‌های یک جامه‌دار از زندگی و قتل میرزا تقی‌خان فراهانی»

علی رفیعی، کارگردان پیشکسوت تئاتر و سینما پس از ۳۸ سال از اجرای نخست این نمایش تصمیم به بازنویسی و اجرای مجدد آن گرفت اما جدا از چند دیالوگ نیشدار سیاسی، لباسی نو از سوی راوی جامه‌دار نمایش برای امروزی شدن روایت به مخاطب ارزانی نشد. رفیعی در «خاطرات و کابوس‌های یک جامه‌دار از زندگی و قتل میرزا تقی‌خان فراهانی» به دنبال نمایش دنیایی کابوس‌وار از عشق‌های آنی بوده است که در معرکه زمان به باد فنا می‌رود و در این میان، طبیعت در پرورش و نابودسازی آرمان‌ها و عشق‌ها نقشی برجسته ایفا می‌کند؛ عشق به همسر یا میهن فرقی ندارد که چگونه طعمه روزمرگی‌ها و غفلت‌ها و فراموشی‌ها می‌شود و از این رو نمایش «خاطرات و کابوس‌های یک جامه‌دار...» اثری در ارتباط با تصمیم‌گیری‌هاست. وقتی در جولان آرزوها برای ساخت میهنی گلشن، ردای صدراعظمی امیرکبیر با تفکر تهی ناصرالدین‌شاه از تن خوشدلی بیرون کشیده می‌شود و شاه با حرمسرای جهل و هوس و نادانی خود همه داشته‌ها و کاشته‌های امیرنظام را به باد رسوایی می‌دهد. نمایش در ابتدا با قتل امیرکبیر در حمام فین کاشان آغاز می‌شود و در ادامه روایتی غیرخطی یافته و رجوع به گذشته‌ای دارد که چنین توطئه‌ای به کرسی درآمد. در این میان نقش طراحی صحنه چندان در خدمت نمایش قرار نمی‌گیرد، صحنه‌ای برگرفته از طراحی مینی‌مالیستی با حداقل آکسسوار و با استفاده از دیوارهای سفیدرنگ که حمام در مرکز آن قرار دارد و انتهای آن به یک پلکان و دری ختم می‌شود. از سویی آب موجود در صحنه که براساس محوریت قتل امیرکبیر در حمام طراحی شده، کاربردی در روند روایت نمی‌یابد و تنها بساطی برای آب بازی‌های ناصرالدین‌شاه نادان با زنان و مردانی است که مواجب از پادشاه می‌گیرند. از این رو نقش خون ریخته شده امیرکبیر و فضایی که باید منعکس‌کننده رگ‌های پاره‌شده صدراعظم باشد، حتی در نورپردازی مورد توجه قرار نمی‌گیرد. البته می‌توان به بیان بازی‌های ارزنده‌ای چون مهدی سلطانی اشاره کرد که نگاه‌ها و غم‌های مردی اسطوره و در عین حال شکست‌خورده چون امیرکبیر را به‌خوبی ایفا می‌کند و البته مصطفی ساسانی در نقش ناصرالدین‌شاه که پیش از این هم خلاقیت خود را در فیلم «قندون جهیزیه» نشان داده بود. روایت در این اثر نمایشی چندپاره شده و با وجود محوری بودن کاراکتر امیرکبیر گاه دچار گسست در روایت می‌شود. در طراحی لباس می‌توان به خلاقیت‌های قابل‌توجهی رسید. برای نمونه می‌توان به مردانی سیاهپوش با چهره‌ای پوشانده شده از سرخی مرگ اشاره داشت که سودای وحشت بر چهره مخاطب می‌بخشند. کارگردان و نویسنده در این اثر از امیرکبیر به عنوان نمادی در جهت تقابل اسطوره‌ها با مردمان جامعه دست زده و به دنبال این پرسش است که نقش قهرمان در اتفاقات تاریخی کجاست و چه قرینه‌ای با خواست و نگاه مردم می‌یابد و از این رو نمایش رفیعی، تداعی‌گر بیداری‌ها در کنار غفلت‌هاست، البته وقتی نمایش به سمت کنایه‌های سیاسی می‌رود دچار شعارزدگی شده و از رمق می‌افتد.

■ نمایش «اروند خون»

یکی از بهترین نمایش‌های اجرا شده، «اروندخون» به نویسندگی ایوب آقاخانی و کارگردانی کورش زارعی است. نمایشی متفاوت که نه‌تنها در مضمون بلکه در فرم ارائه هم پیشتاز نوآوری‌هاست؛ موضوع شهدای دست‌بسته کربلای ۴ که دشت خون را در هوای عاشقی تجربه کردند و با قلم زیبای آقاخانی که پیش از این هم در نهایت مطلوبیت، اثری با محوریت شهید چمران با نام «تکه‌های سنگین سرب» را نوشته و اجرا کرده بود. نمایش «اروند خون»، کابوس آگاهی از حقیقت ایثار برای افرادی است که هنوز جامانده از رمز شهادت هستند. ماه اول زمستان ۶۵ شمسی وقتی که مردانی به بهای رسیدن به حریم عشق، سرودی جاودانه سرودند. در این نمایش، نقش صدا و نورپردازی در انتقال حس روایت بسیار اثرگذار بوده و گاه حسی از وحشت به پیکر بیننده می‌بخشد. ۱۶ جوان در دشت غواصی با حضور آقاخانی در نقش راوی که سال‌ها کابوس لو دادن عملیات در سر دارد و با استخوانی از درد، واگویه از راز و عشق مردانی خدایی می‌کند و زنانی که با چادری در سر و کتابی آسمانی در دست، راهیان نور به سمت جبهه عاشقی هستند. افرادی که هر یک حکایتی دارند و به ظرافت از تاب شعارگرایی بیرون آمده و به قاب باور بیننده می‌رسند. یکی مشهدی است و آرزوی حرم حسینی دارد، دیگری ترک‌زبان است و کوله شهادت و نامه سفر دارد. آن یکی بهشهری است و خود را مرد اروند می‌داند و خاطرخواه شمسی است. و هر یک شوق دلدادگی در سر و عشق شهادت در قلب دارند و به قول راوی همانند عیسی، پسر مریم در این نمایش، انگار ۲ قلب دارند و یکی رو به کربلا می‌زند. فرمانده از دردها و باورها فریاد می‌زند که وقتی وظیفه بیداد می‌کند، راهی برای سکوت و سکون باقی نمی‌ماند. حرکات بازیگران غواص به زیبایی با موسیقی و نور صحنه عجین می‌شود و رقص شهادت در میان آب‌های شناورِ عاشقی به موج درمی‌آید. اوج اجرای زارعی در انتهای نمایش و با جان دادن غواصان شهید نمایان می‌شود و پرچمی با رنگ‌های سبز و سفید و سرخ که همچون گاهواره‌ای در میان آب به حرکت در می‌آید.

■■■

رویدادهای روزانه جشنواره سی‌وچهارم تئاتر فجر

از بازگشایی تالار قشقایی تا تقدیر از هنرمندان

سی‌وچهارمین جشنواره تئاتر فجر در حال برگزاری است و پس از اعلام داوران بخش‌های مختلف و اجرای نمایش‌ها، بازگشایی تالار نمایش قشقایی همزمان با دومین روز از برگزاری این جشنواره صورت گرفت. در ابتدای این مراسم، پریسا مقتدی، رئیس مجموعه تئاتر شهر به تقدیر از هنرمندانی پرداخت که از بدو تاسیس تالار قشقایی آثار نمایشی خود را به صحنه برده‌اند. مهدی شفیعی، مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هم از میهمانان مراسم بازگشایی تالار قشقایی بود که ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهید حسین قشقایی گفت: این شهید بزرگوار از جمله هنرمندان تئاتری بوده که در ایام پیروزی انقلاب اسلامی به درجه رفیع شهادت نائل شد. شفیعی افزود: اگر به معنا و مفهوم واقعی واژه توسعه تئاتر توجه داریم باید به همه ابعاد توجه کنیم اینکه امروز تئاتر ما نوآوری‌هایی دارد باید در یک فضای خوب و ارزشمند اجازه خلاقیت داشته باشد. امیدوارم در تئاتر کشورمان نیز شرایط به گونه‌ای باشد که طرحی نو در تالارها دراندازیم و با توجه به ضرورت ماجرا موانع موجود را برداریم، چرا که باید بپذیریم هنوز مهندسان و مشاوران آگاه به ساخت و ساز مکان‌های هنری در کشور کمتر داریم. علی مرادخانی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم در این مراسم گفت: وضعیت تئاتر ایران با فعالیت‌های ارزشمندی که از سوی هنرمندان انجام گرفته بیش از هر زمان دیگری در حال خوب شدن است. تئاتر امروز ایران در خیلی از زمینه‌ها حرف اول را می‌زند و ما می‌بینیم آثاری که روی صحنه می‌روند هم دارای ارزش‌های کیفی هستند و هم از لحاظ تماشاگر در وضعیت بسیار مطلوبی قرار دارند. اجرای چند قطعه نمایشی موسیقایی با هنرمندی مهدی امین‌لاری و اجرای چند قطعه نمایشی با هنرمندی امیرکربلایی‌زاده از بخش‌های دیگر این مراسم بود. همچنین در سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، از مقام علمی و هنری ۳ هنرمند تئاتر ایران تجلیل خواهد شد. به گزارش ستاد خبری روابط عمومی سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، در این دوره از جشنواره بزرگداشتی برای منیژه محامدی، بهزاد قادری و ایرج صغیری برگزار خواهد شد. مراسم تجلیل و بزرگداشت ۳ هنرمند یادشده در آیین پایانی سی‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر انجام می‌شود.

جهان ادبیات در سال ۲۰۱۵

سال ۲۰۱۵، سالی مملو از انتظارهای غیرواقعی بود که ناشران پشت سر هم از کالاهای جدیدشان گفتند. اما ۲۰۱۵ را ممکن است به عنوان سالی به یاد داشته باشیم که ماشین نشر بیش از حد کار کرد و گذاشت شادی‌های هیستریک نسبت به تجلیل معقولانه برتری پیدا کنند. پس برای بسیاری از کتابخوانان، ۲۰۱۵ نه خوب بود و نه بد، فقط ناامیدکننده بود. یکی از بهترین عناوین سال اولین رمان پائولا هاوکینز یعنی «دختری در قطار» بود؛ با وجود فروش بیش از یک میلیون نسخه در ۲ ماه اول، رسیدن به رکورد بیشترین زمان در صدر لیست کتاب‌های هاردبک بریتانیا و به وجود آوردن یک فیلم هالیوودی، رمان هاوکینز روی ریل‌های زنگار زده حرکت می‌کند و نزدیک است به خاطر شخصیت‌سازی مقوایی‌اش از خط خارج شود، اما پیچش داستانی‌اش مثل قطاری که از روبه‌رو می‌آید درخشان است. تبلیغ‌های بسیار اس‌جی واتسون تریلرنویس بدون شک باعث شد کتابش فروش بیشتری داشته باشد، اما او باید کارش را بهتر انجام دهد چون رمان دومش «زندگی دوم» به سندروم رمان دوم مبتلا شد و ادامه خوبی برای «پیش از اینکه به خواب بروم» نبود. تریلری بسیار قوی و غیرقابل پیش‌بینی‌تر که از نام مستعار جی‌کی رولینگ یعنی رابرت گالبرایت سرچشمه گرفت. رمان جدید او نشان داد که رولینگ هزاران مایل با هاگوارتس فاصله دارد. همانطور که درخور مضحک‌نام‌ترین کارآگاه تاریخ بود. «کمی زندگی» ۷۰۰ صفحه‌ای هانیه یاناگیهارا چاپ بزرگی داشت و کتاب بالای ۹۰۰ صفحه‌ای گارت ریسک هالبرگ یعنی «شهر آتش‌گرفته» هم یکی از آن کتاب‌هایی بود که پیش از انتشارش انتظارها را به حداکثر رساند. حالا که از آن مرحله گذشتیم، می‌توانیم هر ۲ کتاب را همان‌طور که هستند ببینیم: آثار بزرگ و جاه‌طلبانه که با درماندگی نیازمند یک ویراستار بی‌رحم هستند. هالبرگ باید کمی از آن کتاب را می‌زد و کاتالوگ بیچارگی‌های یاناگیهارا هم بیش از حد تیره بود و نوری در آن دیده نمی‌شد. «کمی زندگی» در لیست نهایی نامزدهای دریافت بسیاری از جوایز مطرح حضور داشت اما به کتاب‌های ارزشمندتر باخت: «تاریخ کوتاه هفت قتل» نوشته مارلون جیمز جایزه بوکر را دریافت کرد و «اقبال لبخند می‌زند» آدام جانسون هم جایزه کتاب ملی داستانی آمریکا را از آن خود کرد. جایزه بوکر بین‌المللی به لاسلو کراسناهورکای آذوقه‌رسان جادوی سیاه اهل مجارستان رسید و اسوتلانا الکسیویچ روزنامه‌نگار اهل بلاروس هم نوبل ادبیات را گرفت. مثل پاتریک مودیانو برنده سال قبل نوبل، می‌توان انتظار موجی جدید از ترجمه‌های این نویسنده را داشت. بعد از ۱۰ سال سکوت، کازوئو ایشیگورو بازگشت و خوانندگانش را با کتاب تمثیل‌مانند «غول دفن‌شده» که در آن اژدها و شوالیه‌های شاه آرتور هم بودند، به ۲ دسته موافق و مخالف تقسیم کرد و بعد از ۱۴ سال دوری، میلان کوندرا در قالب سایه‌ای از خود قبلی و پرطراوتش برگشت. مرلین رابینسون و ماریو بارگاس یوسا هم با مجموعه مقالات‌شان، مخاطبان را تحت تاثیر قرار دادند. ۲ بیوگرافی درخشان داستان زندگی ۲ شخصیت بزرگ آمریکایی را دنبال کردند. «الیوت جوان» رابرت کرافورد به مناسبت پنجاهمین سالگرد درگذشت تی‌اس الیوت منتشر شد و «زندگی سال بلو»ی زاکاری لیدر هم با صد سالگی تولد این نویسنده همزمان شد. «جان لوکریه» نوشته آدام سیسمان از زندگی پنهان، موفق و پردرد یک نویسنده مشهور نوشت و «زندگی روی کاغذ: نامه‌هایی از آیریس مرداخ ۱۹۹۵-۱۹۳۴» چشم‌اندازی به دنیای بزرگ یک چهره ادبی پیچیده را فراهم آورد. دور از هیاهو و زرق و برق کتاب‌های «رخدادهای ادبی» که نویسندگان درجه یک می‌نویسند، سر و صدای کم بیان‌شده اما خرسندکننده‌تری حول محور کتاب‌های نوشته نویسندگان کمتر شناخته‌شده‌شکل گرفت. کتاب خیره‌کننده «کاترین کارلایل» نوشته روپرت تامسون خواننده را به سفری دیوانه‌وار به حیات وحش برد اما هوپر با رمان «تا و هوتو و راسل و جیمز» جادو کرد و «بررسی مرسل» نوشته کامل دوئو که بازخلق «غریبه» کامو از یک نقطه نظر عرب است، استحقاق تمام تحسین و تجلیلی را که دریافت کرد داشت. در پایان، سال ۲۰۱۵ پر از حرف‌های پوچ و کلمات توخالی بود اما کتاب‌های حقیقی و داستانی خوب، صادق و حتی قدرتمند توانستند به موفقیت برسند. خود صنعت کتاب هم شاهد یک پیروزی بود چون تعداد کتاب‌های فیزیکی فروخته شده از کتاب‌های الکترونیکی کیندل بالاتر بود.

رویدادها

کتاب «شیار ۱۴۳» به چاپ مجدد رسید

کتاب «شیار ۱۴۳» نوشته نرگس آبیار از سوی انتشارات سوره مهر به چاپ دوم رسید. این رمان که در ماه‌های اخیر یکی از آثار پرمخاطب در بازار کتاب بوده به دنبال آن است بخشی از مظلومیت مردم کشورمان بویژه مادران شهدا را به تصویر درآورد. نرگس آبیار که در مقام یک نویسنده تاکنون بیش از ۳۰ کتاب را منتشر کرده است، این بار و در آخرین اثر خود داستان یک مادر شهید را محور اصلی کتاب قرار داده است. مادری به نام اختر نیازپور که بیش از ۱۵ سال در حالی که رادیو به کمر بسته بوده، منتظر رسیدن خبری از تنها پسرش محمدجعفر رضایی بوده است. رمان «شیار ۱۴۳» داستان این مادر است. این کتاب که اولین بار در سال ۱۳۸۵ با عنوان «چشم سوم» منتشر شده بود، روایتگر ماجرای واقعی ۱۳ نوجوان رزمنده بیجاری است که با هم به جنگ می‌روند و ۶ نفر آنها اسیر می‌شوند، ۶ نفر بازمی‌گردند و یک نفر زخمی می‌شود. انتشارات سوره مهر چاپ دوم این کتاب را روانه بازار کتاب کرده است.

■■■

«پهلوان سعید» داوودآبادی به بازار کتاب آمد

«پهلوان سعید» شامل زندگینامه و خاطراتی از پهلوان شهید سعید طوقانی به کوشش حمید داوودآبادی، نویسنده، از سوی انتشارات نارگل روانه بازار کتاب شد. شهید سعید طوقانی متولد ۱۳۴۲ از کودکی با هدایت پدر و عمویش در باشگاه جعفری به ورزش باستانی پرداخت و با گرفتن موافقت پدر و دستکاری در شناسنامه به جبهه اعزام شد و با حضور در پادگان دوکوهه، به همراه شهید «عباس دائم‌الحضور» توانست رزمندگان را به ورزش باستانی جذب کند. بعد از حضور چند ماهه در جبهه و اعزام مجدد در پاییز سال ۱۳۶۳ در عملیات بدر در شرق دجله ردای شهادت پوشید و پیکرش بعد ۱۴ سال به خانه‌بازگشت.

■■■

پوسترهای تئاتر به قاب تماشا در آمد

همزمان با برگزاری سی‌وچهارمین دوره جشنواره تئاتر فجر، مهدی ساروخانی، پوسترهایی را که طی سال‌های ۹۱ تا ۹۴ برای تئاترهای مختلف طراحی کرده در گالری عقیلی به نمایش می‌گذارد. ساروخانی دانش‌آموخته طراحی گرافیک و از اعضای انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران، مرکز توسعه هنرهای تجسمی و انجمن طراحان پارچه و لباس است. پوسترهای این نمایشگاه همگی از قطع معروف به سوییسی برخوردارند که بزرگ‌ترین اندازه‌ای است که طراحان گرافیک ایرانی در چاپ و ارائه آثارشان از آن بهره می‌برند. نمایشگاه پوسترهای نمایش مهدی ساروخانی در روز جمعه دوم بهمن ماه سال جاری ساعت ۱۷ در نگارخانه عقیلی افتتاح شده و جهت بازدید همه روزه تا تاریخ ۸ بهمن‌ماه میزبان اهالی هنر خواهد بود.

■■■

اعلام نامزدهای بخش رمان آزاد جایزه شهید غنی‌پور

نامزدهای بخش رمان آزاد پانزدهمین دوره جایزه شهید غنی‌پور اعلام شد. پانزدهمین دوره جایزه شهید غنی‌پور نامزدهای نهایی بخش رمان آزاد را اعلام کرد که به این شرح است: آلما اثر میثم نبی از انتشارات آموت، انجمن نکبت‌زده‌ها اثر سلمان امین نشر روزنه، دود نوشته حسین سناپور از انتشارات چشمه، پنجشنبه فیروزه‌ای اثر سارا عرفانی نشر نیستان، دزده‌کشی نوشته فریبا منتظرظهور از کتابسرای تندیس. در این باره ابراهیم زاهدی‌مطلق، سردار بخش رمان آزاد، پس از اتمام داوری آثار گفت: نکته ویژه‌ای که در داوری آثار بخش رمان آزاد جشنواره حبیب در کنار توجه به عناصر داستانی همچون فرم ساختار، نثر و زبان مورد نظر قرار گرفته اهمیت مضمون و مفاهیم داستان بوده است. هیات داوران تنها ارزش‌های داستانی آثار را بررسی کرده‌اند و نام نویسنده و ناشر آن هیچ جایگاهی در انتخاب آثار نداشته است.

■■■

تعداد منتقدان «اسکار سفید» در حال افزایش است

در پی بالاگرفتن اعتراض‌ها نسبت به غیبت هر گونه غیرسفیدپوست در میان نامزدهای جوایز اسکار امسال، داستین هافمن و ویل اسمیت بازیگران آمریکایی نیز به منتقدان پیوستند. در این میان، داستین هافمن، بازیگر ارزنده سینما گفته است که به باور او اسکار به نژادپرستی ناخودآگاه تنزل یافته است و ویل اسمیت هم اعلام کرده است که در مراسم اسکار شرکت نخواهد کرد. امسال برای دومین سال پیاپی هیچ بازیگر سیاهپوست یا اقلیت نژادی دیگری در میان ۴ رشته بازیگری اسکار نامزد نشده است. پیش‌تر، جورج کلونی نیز آکادمی علوم و هنرهای سینمایی را متهم کرده بود که در جهت غلط حرکت می‌کند.